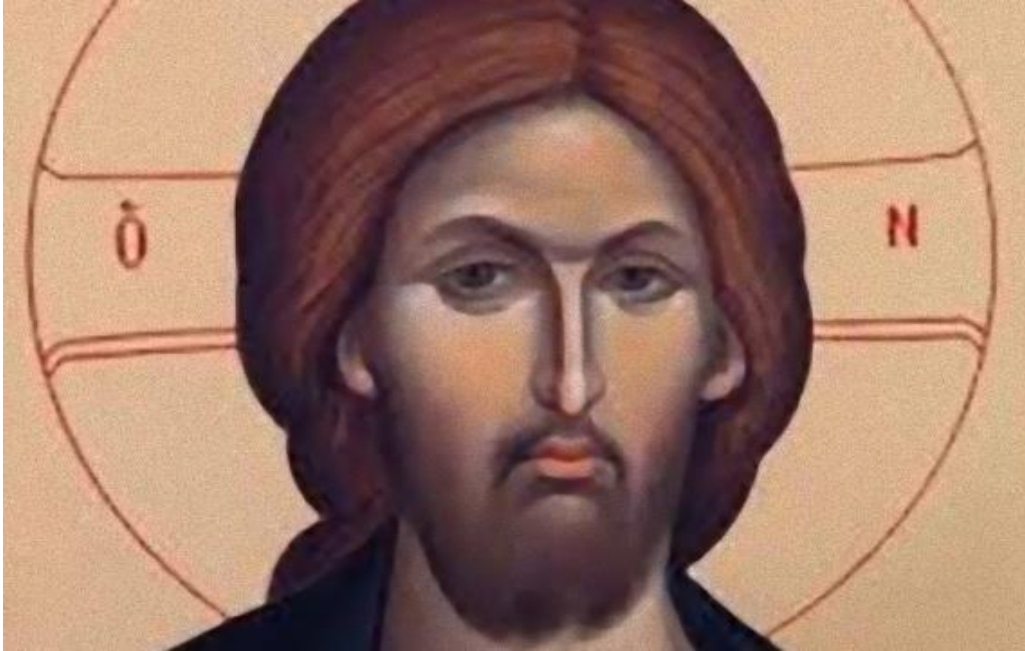

Το πλησίασμα του Χριστού.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Πάντα ακούγεται η φωνή του Χριστού: «εγώ δε λέγω υμίν...». Πολλές διδασκαλίες και θεωρίες, πολλά σχέδια για τη ζωή ακούγονται. Αλλά ο λόγος Του έχει αναμφισβήτητη αξία. Είναι αυθεντικός. Απέριττη αλλά αιώνια και άφθαστη η διδαχή Του. «Σκληρός ο λόγος» Του κάποτε και δύσκολος στην εφαρμογή. Αλλά έτσι μόνο γίνεται ανθρώπινη η ζωή και ομορφαίνει.

Γι' αυτήν την καινούρια διδαχή είναι διψασμένη η ψυχή μας. Για την αλήθεια. Για τη ζωή της αρετής και της τελειότητας. Για την καινούρια ζωή που ο Κύριος εθεμελίωσε. Το βλέπουμε πόσο μας ξεκουράζει και μας αναθερμαίνει το ζήλο και τον ενθουσιασμό κάθε γεύση αυτής της ζωής. Κάθε επαφή με την απέριττη αλήθεια του Ευαγγελίου. Κάθε διείσδυση στην απεραντοσύνη της που χαρίζει γαλήνη και πνευματική αγαλλίαση.

Ομιλεί λοιπόν ο Κύριος και σήμερα. Σκορπίζει τον πλούτο της σοφίας Του και καλεί. Μπορεί όποιος θέλει να Τον συναντήσει και να Τον ακούσει. Και κάθε μέρα ανάμεσα στις ποικίλες ενασχολήσεις μας. Δεν είναι συμπτωματικό ότι διάλεγε τους ήρεμους και γαλήνιους τόπους για να διδάξει. Στο

Όρος των Ελαιών, στις όχθες της Τιβεριάδας, σε τόπους έρημους εδίδαξε τις κυριότερες αλήθειες της ουράνιας διδαχής Του.

Μακριά από τη βοή των πόλεων, σε ήσυχες στιγμές, έξω από τις φροντίδες για τον επιούσιο προτιμούσε να συναντά τους ανθρώπους. Εκεί στο γαλήνιο περιβάλλον, απερίσπαστος ο καθένας από τις βιοτικές μέριμνες άκουγε με καλύτερη διάθεση. Εντυπωνόταν βαθύτερα έτσι ο λόγος. Ριζοβολούσε στην καρδιά. Έμενε στην ψυχή και δημιουργούσε ερωτηματικά, σκέψεις οικοδομητικές, τύψεις ακόμη. Οδηγούσε σε συνέπειες.

Αυτές οι ήσυχες στιγμές είναι απαραίτητες για το σύγχρονο άνθρωπο. Ζαλισμένοι από το θόρυβο και το βιαστικό ρυθμό της ζωής, κουρασμένοι από τον καθημερινό μόχθο, έχουμε απόλυτη ανάγκη μιας ανάπαυλας. Λίγη ώρα να ηρεμήσουμε. Μια ευκαιρία να βρούμε τον εαυτό μας. Να πάρουμε μια αναπνοή στο ασταμάτητο τρέξιμο της βιοπάλης και των ποικίλων απασχολήσεων.

Σκορπίζουμε συνεχώς τις δυνάμεις μας, πνευματικές και σωματικές. Ανάγκη να τις ανανεώσουμε. Να σκεφτούμε λίγο τι κάνουμε, πού πάμε. Να ελέγξουμε την πορεία μας. Γιατί κατάντησε απερίσκεπτα και επιπόλαια να ζει καθένας μας τη ζωή ακολουθώντας, χωρίς να ξεφεύγει, ένα πρόγραμμα, ορισμένες συνήθειες, χωρίς να εξετάζει αν μπορεί να ζήσει καλύτερα. Να απολαύσει πιο πολύ τη ζωή.

Αυτή τη δυνατότητα θα μας δώσει το πλησίασμα του Χριστού. Λίγη ώρα συντροφιάς με το Χριστό προσφέρει αφάνταστα μεγάλη ξεκούραση. Απαλύνει τις σκέψεις. Ομορφαίνει τα αισθήματα και ανοίγει διάπλατα τον ορίζοντα των ιδανικών. Ξαναθερμαίνει τον ενθουσιασμό. Ισχυροποιεί και σταθεροποιεί τη θέληση.

Λίγη ώρα μόνοι με το Χριστό γινόμαστε καινούριοι άνθρωποι, για να συνεχίσουμε τον αγώνα της προόδου και της αρετής. Σαν επιδιώξουμε μέσα σε μια ατμόσφαιρα γαλήνης, με ανοιχτή την καρδιά, να πλησιάσουμε τον

Κύριο, έτσι καθώς τότε οι μαθητές στην Τιβεριάδα, θα δούμε τη ζωή μας να αλλάζει.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Α' (μέρος της ομιλίας «Προς την Τιβεριάδα»).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>